

Tribuna Școlii

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ

ANUL III Nr. 103

Simbătă 14 iulie 1973

16 pagini — 1 leu

Adunarea generală deschisă a organizației de partid a Ministerului Educației și Învățămîntului

Vineri, 22 iunie, au avut loc lucrările adunării generale deschise a organizației de partid a Ministerului Educației și Învățămîntului, la care au luat parte comuniștii și alți lucrători din centrul ministerului, reprezentanți ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor subordonate ministerului.

Cu acest prilej, au fost dezbătute și adoptate măsurile pentru aplicarea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 18-19 iunie 1973, privind dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului.

Participanții la dezbateri au subliniat importanța istorică a plenaryi, care a stabilit programul și concepția clară ale unui sistem unitar de învățămînt ce va influența în mod fundamental formarea și perfecționarea cadrelor necesare dezvoltării rapide a economiei și culturii, ridicarea nivelului general de pregătire a tinerilor generații, creșterea orizontului de cunoștințe al întregului popor. Analizînd cu maximă responsabilitate liniile directoare ale programului școlii românești, așa cum sînt trasate în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenary, vorbitorii au făcut propuneri pentru îndeplinirea întocmai a sarcinilor imediate și de vîitor, privind mai strînsa legare a școlii de viață, pregătirea tinerilor pentru muncă, integrarea învățămîntului

cu cercetarea și producția, dezvoltarea activităților educative, modernizarea conținutului, structurilor, formelor și metodelor de învățămînt. De asemenea, au fost analizate măsurile propuse pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de plenary cu privire la generalizarea învățămîntului preșcolar, trecerea la generalizarea învățămîntului obligatoriu de 10 ani și, în perspectivă, la realizarea învățămîntului liceal obligatoriu, măsuri care situează școala românească la nivelul învățămîntului din țările avansate.

Participanții la adunare s-au angajat să mobilizeze toate forțele lor pentru a înlătura lipsurile și neajunsurile din activitatea Ministerului Educației și Învățămîntului, să-și dedice toată energia și competența aplicării exemplare a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1973, înfloririi învățămîntului românesc.

Intr-o atmosferă de entuziasm, a fost adoptat textul unei telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În încheierea lucrărilor adunării generale a luat cuvîntul tovarășul Paul Niculescu-Mizil, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul educației și învățămîntului.

Telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

Comuniștii, lucrătorii din Ministerul Educației și Învățămîntului, întruniți în adunarea generală pentru a analiza și stabili sarcinile ce ne revin din hotărîrile recente ale Plenarei C.C. al P.C.R., își manifestă în unanimitate adeziunea față de aceste documente de o înaltă valoare programatică și practică, față de modul științific în care au fost abordate și soluționate problemele fundamentale ale învățămîntului în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Participanții la adunarea generală exprimă recunoștința lor fierbinte pentru grija și preocuparea statornică a conducerii de partid, a dumneavoastră, mult stimat tovarășe Ceaușescu, față de destinele școlii — sector de primordială importanță pentru evoluția întregii societăți, pentru pregătirea cadrelor de viitori constructori ai socialismului și comunismului.

Considerăm că aplicarea hotărîrilor plenarei, care stabilește pentru o îndelungată perioadă de timp liniile directoare de dezvoltare ale învățămîntului din patria noastră, va spori contribuția școlii la pregătirea cadrelor și specialiștilor necesari dezvoltării rapide, economice și sociale, a patriei, la ridicarea nivelului general de cultură și civilizație al poporului, la lichidarea deosebirilor esențiale dintre munca fizică și intelectuală, la înfăptuirea programului construirii societății socialiste multifaterale dezvoltate. Vă asigurăm că aceste hotărîri reprezintă programul de muncă și activitate pentru toți lucrătorii din Ministerul Educației și Învățămîntului, pentru slujitorii școlii românești.

Sintem pe deplin conștienți că ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului învățămîntului, pentru a răspunde pe deplin cerințelor dezvoltării multilaterale și continue a patriei noastre, depinde de conținutul procesului instructiv-educativ, de legarea mai strînsă a școlii de viață și de practica construcției socialiste, de contribuția nemijlocită a tuturor cadrelor didactice la educarea multilaterală a tineretului nostru.

Comuniștii din organizația noastră, toți lucrătorii ministerului, trăgînd învățămîntul din analiza profundă efectuată de plenary, din critica făcută neajunsurilor și lipsurilor din activitatea ministerului, din hotărîrile de o importanță excepțională stabilite cu acest prilej, sînt ferm hotărîți să facă totul pentru aplicarea lor în viață, să-și îmbunătățească stîlul de muncă, să îndrume cu mai multă competență și spirit de răspundere activitatea din școli și facultăți.

Pe baza Hotărîrii Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 18-19 iunie a.e., conducerea Ministerului Educației și Învățămîntului și Comitetul de partid au elaborat măsuri concrete pentru realizarea în cele mai bune condiții și la timp a sarcinilor actuale și de perspectivă care ne revin.

Vă asigurăm, mult stimat tovarășe Ceaușescu, că nu vom precupeți nici un efort, că vom munci cu toată hotărîrea, competența și abnegația pentru realizarea vastului program stabilit de Plenara Comitetului Central al partidului, pentru ca școala românească de toate gradele să contribuie în mai mare măsură la pregătirea pentru muncă și viață a tineretului, la creșterea nivelului de cultură al întregului popor, la ridicarea patriei noastre socialiste pe noi culmi ale progresului și civilizației.

**PARTICIPANȚII LA ADUNAREA GENERALĂ
A COMUNIȘTILOR ȘI SALARIAȚILOR
DIN MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI**

ÎN ACEST NUMĂR

- Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 18-19 iunie 1973 cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului în Republica Socialistă România
- Titluri și ordine acordate cadrelor didactice cu prilejul „Zilei învățătorului”
- Vacanța '73
- Copilul și mediul natural



Vacanța '73: soare, aer, mare...

Foto: Prof. V. BOGDĂNEȘ

BRIGADA
SALA DE LECTURĂ

(Urmare din pag. a VII-a)

sarcinilor din Legea privind perfecționarea lucrătorilor din unitățile socialiste, punându-se accent pe însușirea realizărilor noi ale științei, tehnicii și culturii, pentru ca pregătirea să corespundă cerințelor producției.

XIII.

Ministerul Educației și Învățământului, consiliile populare județene, celelalte ministere și organe centrale vor lua măsuri pentru o mai bună utilizare a bazei materiale a învățământului de toate gradele. Investițiile pentru învățământ vor asigura creșterea spațiilor de învățământ, a locurilor în internate și cămine în vederea realizării obiectivelor privind dezvoltarea școlilor și facultăților. Se vor extinde laboratoarele, atelierile și cabinetele școlare și se va elabora un program pentru dotarea acestora, într-un ritm mai rapid, cu aparatură, utilaje, materiale didactice.

XIV.

În vederea îmbunătățirii în continuare a activității de conducere a învățământului, se vor lua măsuri pentru întărirea rolului și lărgirea atribuțiilor organelor colective la toate nivelurile, atragerea în componența acestora, într-o mai mare măsură, a specialiștilor care lucrează direct în cercetare și producție.

1. Senatele, consiliile profesoriale, catedrele și organizațiile de tineret vor antrena tot mai mult elevii și studenții la activitatea acestor organisme, pentru sporirea aportului lor la conducerea procesului de învățământ, precum și la buna gospodărire a căminelor, cantinelor, bazelor sportive și spațiilor de învățământ.

2. Pentru a realiza o cât mai bună coordonare a muncii de educare a elevilor, se va dezvolta colaborarea școlii cu familia — principali factori educativi. Ministerul Educației și Învățământului, conducerea școlilor vor lua măsuri pentru mai buna organizare și funcționare a comitetelor de părinți, pentru a asigura participarea mai activă a acestora la organizarea și îmbunătățirea procesului de învățământ, a activităților tehnico-productive, a activităților educative în cadrul școlii și în afara ei. Comitetele de părinți trebuie să constituie un sprijin important al școlii în întreaga activitate a acesteia.

3. Ministerul Educației și Învățământului și consiliile populare vor lua măsuri în vederea perfecționării

activității inspectoratelor școlare, sporind răspunderea lor pentru îndrumarea și conducerea întregului învățământ de pe teritoriul județului, indiferent de subordonarea unităților școlare.

4. În vederea intensificării participării ministerelor economice la acțiunile de îmbunătățire a conținutului învățământului, la organizarea și îndrumarea practicii în producție a elevilor și studenților, la dezvoltarea bazei materiale a școlilor și facultăților, se va extinde și perfecționa sistemul de patronare a școlilor, precum și dubla subordonare a liceelor și unităților de învățământ superior.

5. Ministerul Educației și Învățământului va întări funcția sa de îndrumare și control a tuturor instituțiilor de învățământ, indiferent de subordonarea lor, pentru aplicarea unitară a politicii partidului în domeniul învățământului. Aplicarea măsurilor de dezvoltare și perfecționare a învățământului necesită o cotitură în stilul de muncă al ministerului, care va trebui să asigure soluționarea operativă, rezolvarea la timp a problemelor, printr-o mai largă atragere a tuturor forțelor de care dispune învățământul nostru. În acest sens, se va perfecționa activitatea consiliului de conducere și a consiliilor de specialitate din minister, se va lărgi consultarea cadrelor didactice în toate problemele de bază de care depind ridicarea calității și bunul mers al învățământului. De asemenea, se va îmbunătăți cercetarea pedagogică, orientând-o mai ferm spre problemele prioritare ale învățământului, se va asigura experimentarea prealabilă a principalelor măsuri ce se vor adopta.

Plenara C.C. al P.C.R. dă sarcină Ministerului Educației și Învățământului să elaboreze și să supună spre aprobare îmbunătățirile care trebuie aduse, pe baza acestui program, Legii învățământului și Statutului personalului didactic, să elaboreze măsuri concrete pentru traducerea în viață a prezentei hotărâri. La sfârșitul fiecărui an școlar, Ministerul Educației și Învățământului va informa Comitetul Central al Partidului Comunist Român asupra îndeplinirii hotărârilor plenarei.

XV.

Plenara consideră că îndeplinirea amplului program de dezvoltare și perfecționare a învățământului impune îmbunătățirea activității și creșterea rolului conducător al organizațiilor de partid din toate școlile și instituțiile de învățământ superior.

Fiecare organizație de partid,

fiecare comunist care lucrează în învățământ trebuie să militeze activ pentru îndeplinirea politicii partidului în acest domeniu, ca și în celelalte domenii de activitate, pentru mobilizarea tuturor cadrelor didactice, a elevilor și studenților. În acest sens, comitetele județene, municipale, orașenești și comunale de partid, organizațiile de partid din școli și instituții de învățământ superior trebuie să pună în centrul activității lor ridicarea nivelului calitativ al procesului de învățământ, modernizarea continuă a metodelor de predare, dezvoltarea muncii de educare comunistă a tineretului, perfecționarea profesională și politico-ideologică a cadrelor didactice. Activiștii partidului nostru au îndatorirea de a participa nemijlocit la munca educativă, politico-ideologică în rindul elevilor și studenților.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român subliniază sarcinile mari care revin Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, Consiliului Național al Organizației Pionierilor. Este necesar să se ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii educative, politice și ideologice a organizațiilor de tineret în rindul elevilor și studenților, pentru participarea mai intensă a acestor organizații la desfășurarea activității de învățământ. La conducerea școlilor și instituțiilor de învățământ superior, la îndeplinirea întregului program de dezvoltare și perfecționare a învățământului.

★

Plenara C.C. al P.C.R. consideră că realizarea acestui program de măsuri pentru dezvoltarea și perfecționarea învățământului va asigura cadrele necesare de muncitori, tehnicieni și specialiști de înaltă calificare pentru toate domeniile vieții economice și sociale, va ridica nivelul general de cultură al poporului corespunzător cerințelor revoluției științifice și tehnice contemporane și ale etapei actuale de dezvoltare a societății românești, va aduce o contribuție importantă la îndeplinirea politicii partidului nostru, la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Plenara C.C. al P.C.R. își exprimă convingerea că educatorii, învățătorii, profesorii, cadrele didactice din învățământul de toate gradele, elevii și studenții, întregul tineret al patriei vor munci cu abnegație și hotărâre pentru îndeplinirea acestui program de dezvoltare și perfecționare a învățământului, aducându-și astfel contribuția la progresul material și spiritual, la înflorirea țării noastre.

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 18-19 iunie 1973

CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ȘI PERFECTIONAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, întrunită în zilele de 18—19 iunie 1973, a dezbătut și aprobat raportul Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului în România, raport elaborat pe baza studiilor efectuate de Ministerul Educației și Învățămîntului.

Făcînd bilanțul activității desfășurate pentru aplicarea Directivei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, plenara subliniază rezultatele pozitive obținute de învățămîntul din țara noastră, evoluția lui ascendentă, contribuția valoroasă a școlii la asigurarea economiei naționale, a tuturor sectoarelor vieții sociale cu cadrele și specialiștii necesari, la ridicarea nivelului de cultură și civilizație al întregului popor.

Plenara dă o înaltă apreciere contribuției teoretice și practice a tovarășului Nicolae Ceaușescu la rezolvarea problemelor fundamentale ale dezvoltării școlii de toate gradele, la modernizarea ei prin integrarea învățămîntului cu cercetarea științifică și producția, prin perfecționarea practicii în producție a elevilor și studenților, la aplicarea unui sistem unitar și eficient de predare a științelor sociale, la îmbunătățirea activității de educație moral-politică a tineretului în spiritul eticii și echității socialiste.

În țara noastră studiază, în prezent, peste 4 milioane de tineri, ceea ce înseamnă că din cinci locuitori unul este cuprins într-o formă de învățămînt. A crescut numărul grădinițelor și s-a asigurat generalizarea în linii mari a învățămîntului preșcolar pentru copiii în vîrstă de 5 ani. Aproape 91 la sută din tineretul școlar este cuprins într-o formă de învățămînt cu o durată de cel puțin 10 ani. Numărul elevilor care urmează învățămîntul liceal este de peste 10 ori, iar al studenților de aproape 7 ori mai mare decît în anul școlar 1938/1939. Toate ace-

tea, precum și preocupările continue pentru perfecționarea procesului instructiv-educativ situează România printre țările avansate din lume în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului.

Plenara apreciază că s-au obținut progrese însemnate în modernizarea structurilor și conținutului învățămîntului, în legarea școlii cu nevoile vieții, ale științei și culturii, în sporirea eficienței procesului instructiv-educativ. În școli și instituții de învățămînt superior există o atmosferă de lucru și seriozitate. Elevii și studenții sînt animați de dorința de a-și însuși cunoștințe temeinice, care să le dea posibilitatea să-și aducă o contribuție cît mai mare la progresul patriei, la întreaga activitate de edificare a societății socialiste, la apărarea independenței naționale, a cuceririlor revoluționare ale poporului.

Plenara dă o înaltă prețuire activității intense desfășurate de puternicul detașament de cadre didactice, care participă activ la înfăptuirea politicii partidului, aducînd o valoroasă contribuție la realizarea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Peste 43 la sută din totalul cadrelor didactice sînt membri ai partidului, ceea ce are o mare importanță în promovarea unui spirit de exigență și responsabilitate în întreaga activitate pe care o desfășoară școala.

Succesele înregistrate în ultimii ani de învățămîntul nostru, ca și adeziunea largă a cadrelor didactice și studenților la măsurile de îmbunătățire stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. din 1968, de Congresul al X-lea și de Conferința Națională confirmă deplina justițe a politicii partidului în domeniul învățămîntului.

Plenara apreciază că, în lumina sarcinilor stabilite de partid, a cerințelor crescînde pe care le ridică progresul țării în actuala etapă, cu toate realizările obținute

în domeniul învățămîntului, mai sînt o seamă de neajunsuri.

Dezvoltarea școlii nu a ținut pasul cu evoluția generală a societății noastre și nu a fost corelată întotdeauna cu necesitățile de formare a cadrelor de toate nivelurile pentru economia națională. Din cauza unei defecțuoase planificări, în unele domenii există un surplus de specialiști, în timp ce în altele nu au fost asigurate efectivele necesare.

Deși majoritatea elevilor care au promovat 8 clase au fost încadrați în diferite tipuri de școli, totuși, o lipsă serioasă o constituie faptul că nu s-a îndeplinit sarcina Plenarei C.C. al P.C.R. din 1968 privind cuprinderea, pînă în 1973, a tuturor absolvenților clasei a VIII-a în școala generală obligatorie de 10 ani.

Ponderea elevilor cuprinși în liceele de specialitate și, îndeosebi, în cele industriale, este încă redusă. Durata pregătirii în școala profesională continuă să fie mare; nu sînt dezvoltate suficient cursurile de scurtă durată. Continuă să se manifeste neajunsuri în legarea învățămîntului de practică și de viață. Integrarea cu producția și cercetarea științifică se desfășoară lent. În unele domenii ale învățămîntului, netinîndu-se seama de cerințele reale ale economiei și societății, are loc o proliferare a specialităților. Planurile și programele de studii în învățămîntul de toate gradele sînt supraîncărcate. Modificările prea dese — și insuficient fundamentate — în structura și conținutul planurilor de învățămînt au produs dificultăți în activitatea de pregătire a elevilor și studenților. Conținutul manualelor și cursurilor este uneori deficitar sub raportul cuprinderii celor mai noi realizări ale științei și tehnicii și al aplicării practice a acestora. Se mențin încă metode și forme depășite de transmitere a cunoștințelor. Procesul instructiv nu a-

(Continuare în pag. a II-a)

(Urmare din pag. 1)

sigură în suficientă măsură dezvoltarea gândirii independente a elevilor și studenților, capacitatea lor de investigare.

Ministerul Educației și Învățământului, celelalte ministere, instituții centrale și locale care au atribuții în domeniul învățământului nu au acordat atenția necesară și nu au urmărit în suficientă măsură înfăptuirea hotărârilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 1968 și realizarea prevederilor din Legea învățământului adoptată în același an.

În vederea înlăturării lipsurilor semnalate și ținând seama de cerințele tot mai mari pe care edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate le pune în fața școlii de toate gradele, plenara Comitetului Central consideră necesar să se adopte noi măsuri pentru dezvoltarea și perfecționarea în viitor a învățământului, pentru înfăptuirea următoarelor obiective de bază :

— sporirea contribuției învățământului la formarea cadrelor, în strinsă legătură cu cerințele dezvoltării social-economice a patriei ;

— creșterea aportului școlii la ridicarea nivelului cultural al întregului popor, la lichidarea deosebirilor esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală, la dezvoltarea și înflorirea vieții spirituale a națiunii noastre socialiste, la înfăptuirea politicii externe de largă colaborare internațională promovată de partidul nostru ;

— pregătirea tineretului din toa-

te gradele de învățământ pentru viață, pentru muncă, pentru activități social-utile, pentru a deveni participant activ la opera de construire a socialismului și comunismului în patria noastră ;

— asigurarea unui caracter deschis învățământului, astfel încât absolvenții unei trepte să aibă acces în treptele următoare ; în același timp, fiecare treaptă de învățământ să asigure tuturor tinerilor pregătirea tehnico-practică necesară în vederea integrării lor rapide în muncă, în producție, în activitatea socială ;

— dezvoltarea acțiunii de democratizare a întregului învățământ ; creșterea considerabilă a numărului celor care urmează cursurile diferitelor grade de învățământ ; continuarea procesului de egalizare a șanselor de acces la învățământ ; asigurarea participării mai largi și mai active a elevilor și studenților, alături de cadrele didactice, la activitățile de conducere a procesului instructiv-educativ ;

— introducerea tot mai largă, în practică, a principiului educației permanente, asigurându-se instruirea și perfecționarea profesională a unui număr tot mai mare de cetățeni după absolvirea școlii ;

— modernizarea sistematică a conținutului învățământului și a metodelor de transmitere a cunoștințelor în ritmul impus de evoluția științei, tehnicii și culturii ;

— realizarea, pe baza unei concepții unitare asupra întregului sistem de învățământ, a unor structuri stabile, care să ofere un cadru adecvat perfecționării continue a procesului instructiv-educativ.

realizare a învățământului obligatoriu de 10 ani, astfel încât acesta să ofere întregii generații, în mod unitar, cunoștințe culturale și științifice la nivelul primilor doi ani de liceu.

1. Plenara a hotărât ca învățământul obligatoriu de 10 ani să aibă următoarea structură : ciclul I primar (patru ani), ciclul II gimnazial (4 ani) și ciclul III, prima treaptă a liceului (2 ani : anul I și II de liceu).

Toți tinerii vor fi cuprinși în prima treaptă a învățământului liceal, realizându-se, în acest mod, un învățământ obligatoriu unitar, cu durata de 10 ani, pentru întreaga generație până la vârsta de 16 ani.

Prima treaptă a liceului va funcționa în cadrul liceelor existente și al celor ce se vor crea (reale, umaniste, industriale, agricole, economice), precum și în filialele acestora, care se vor organiza în localități ale școlilor generale de la orașe și sate sau ale școlilor profesionale. În mediul rural, filialele liceelor vor avea următoarele profile : real, umanist, industrial (mecanică), agricol.

Admiterea promovărilor clasei a VIII-a în liceu urmează să se facă, de regulă, fără concurs. Numai în cazurile în care, la unele licee, vor fi mai mulți candidați pe un loc, admiterea se va face pe baza unor teste de aptitudini și a unor probe de verificare a cunoștințelor la obiectele de profil. În treapta a doua a liceului vor fi admiși cei mai buni absolvenți ai primei trepte, pe bază de concurs, luându-se în considerare și notele obținute în prima treaptă a liceului.

Întreprinderile vor putea acorda burse elevilor care se angajează ca, după absolvirea primei trepte a liceului, să lucreze în cadrul lor. În acest sens, părinții elevilor sau susținătorii lor legali vor încheia contracte cu întreprinderea.

Tinerii care au promovat prima treaptă a învățământului liceal vor primi diplomă de absolvire a învățământului obligatoriu de 10 ani. Unii vor continua cursurile de zi pentru a absolvi și treapta a doua a liceului, ceilalți se vor încadra în producție, având posibilitatea să-și completeze studiile liceale prin învățământ seral sau fără frecvență. În primii doi ani de liceu se va asigura elevilor o pregătire diversificată, conform profilului liceului urmat, și se va pune

(Continuare în pag. a III-a)

In lumina acestor obiective Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român HOTĂRĂȘTE :

I.

Ministerul Educației și Învățământului, comisiile populare județene vor lua măsurile necesare pentru extinderea învățământului preșcolar, ca parte integrantă a sistemului de învățământ din țara noastră, astfel încât, în anul școlar 1980/1981, să fie cuprinsă în grădinițe aproape întreaga populație preșcolară în vârstă de 3—6 ani. Se va acorda atenție cuprinderii, în instituțiile preșcolare, a tuturor copiilor de 5 ani de la orașe și sate, creându-se condiții ca aceștia să poată primi educația și cunoștințele necesare în vederea trecerii lor în învățământul general. În mod deosebit, va trebui să crească preocuparea consiliilor

populare, a conducerilor unităților economice și social-culturale pentru organizarea grădinițelor cu program prelungit, care vor funcționa, de regulă, pe lângă întreprinderi.

Se va continua acțiunea de modernizare a conținutului învățământului preșcolar, acordându-se o mai mare atenție desfășurării activităților pe baza unor programe elaborate pe grupe de vârstă, pentru a se realiza o mai bună continuitate între educația preșcolară și primele clase ale școlii generale, într-o concepție unitară.

II.

Plenara a examinat îndeaproape problema căilor de gene-

(Urmare din pag. a VI-a)

rindul naționalităților conlocuitoare largi posibilități de afirmare deplină în toate profesiile, în toate domeniile vieții politice, economice și sociale, să-și sporească contribuția la adâncirea permanentă a prieteniei și frăției dintre toți tinerii, fără deosebire de naționalitate. În acest sens, se va perfecționa, în continuare, învățământul de toate gradele în limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare; se vor asigura condițiile necesare pentru însușirea cât mai temeinică a limbii române de către elevii aparținând naționalităților conlocuitoare; totodată, în localitățile cu populație mixtă, tinerii români vor fi ajutați să-și însușească și limba naționalității conlocuitoare.

Deosebit de important este să se asigure cunoașterea atât a limbii române, cât și a limbilor naționalităților conlocuitoare de către cadrele didactice (educatoare, învățători și profesori), pentru ca acestea să poată preda în ambele limbi și în același timp să aibă un rol mai mare în activitatea educativă. În acest scop, se vor lua măsuri pentru perfecționarea învățământului pedagogic de toate gradele.

VIII.

Îmbunătățirea continuă a conținutului ideologic al învățământului este și trebuie să fie o problemă a întregului corp didactic, a tuturor conducătorilor instituțiilor de învățământ. O deosebită atenție se va acorda perfecționării **predării științelor sociale**, creșterii rolului lor educativ, astfel încât elevii și studenții să-și însușească concepția științifică despre lume și viață — materialismul dialectic și istoric, să cunoască și să înțeleagă problemele actuale ale politicii partidului, ale construcției socialiste în țara noastră. Se va urmări ca științele sociale să fie studiate potrivit necesităților fiecărei trepte de pregătire și în funcție de profilul și specificul școlilor și facultăților, urmărindu-se o succesiune cât mai logică, eliminarea repetărilor și paralelismelor care încarcă inutil timpul elevilor și studenților. Se va pune un accent mai mare pe studiul individual, pe seminarii și dezbateri teoretice, pe antrenarea tinerilor la activitatea politică, cetățenească.

IX.

Se va perfecționa **activitatea de educație a elevilor și studenților**, în primul rând prin creșterea

valorii educative a procesului de învățământ. Fiecare disciplină va trebui să aducă propria sa contribuție la educarea tineretului. Caracterul unitar al procesului instructiv-educativ impune creșterea răspunderii întregului corp didactic pentru toate activitățile ce se desfășoară în procesul de învățământ.

Vor trebui sporite preocupările pentru educarea elevilor și studenților în spiritul creșterii răspunderii față de învățatură și îndeplinirea obligațiilor școlare, al respectului față de muncă, al grijii față de avutul obștesc, pentru cultivarea în rândurile tineretului a idealurilor comunismului, a atașamentului față de partid și a dragostei de țară, a sentimentelor de solidaritate internaționalistă.

Educația fizică, sportul, mișcarea în aer liber vor trebui să devină, în mai mare măsură, factori de o deosebită importanță pentru menținerea sănătății, pentru educarea voinței și a caracterului, pentru dezvoltarea multilaterală a tineretului generației.

X.

Pornind de la rolul pe care îl are cunoașterea **limbilor străine** în ridicarea nivelului de cultură, Ministerul Educației și Învățământului va lua măsuri pentru dezvoltarea și perfecționarea studiului acestor limbi în învățământul de toate gradele, astfel încât tineretul să le poată utiliza, atât ca instrument de informare, cât și ca mijloc de comunicare. În acest sens se va lărgi studierea limbilor străine, se va îmbunătăți predarea, punându-se accent pe metodele moderne, se vor lua măsuri de îmbunătățire a pregătirii cadrelor didactice și de asigurare a tuturor școlilor cu aceste cadre.

XI.

Înfăptuirea sarcinilor stabilite în domeniul învățământului este nemijlocit legată de **pregătirea profesională a cadrelor didactice și de nivelul politico-ideologic** al acestora. Ministerul Educației și Învățământului va lua măsuri pentru:

— planificarea mai bună a pregătirii cadrelor didactice corespunzător dezvoltării rețelei instituțiilor de învățământ, schimbărilor ce se vor produce în structura și conținutul învățământului;

— asigurarea cadrelor didactice cu pregătire corespunzătoare, în special pentru posturile din școlile de la sate, ocupate în prezent de personal fără calificare corespun-

zătoare, precum și a cadrelor didactice necesare generalizării învățământului de 10 ani și dezvoltării liceelor, îndeosebi a liceelor de specialitate;

— îmbunătățirea învățământului din liceele pedagogice care pregătesc învățători și educatoare, din instituturile pedagogice care pregătesc profesori pentru clasele V—VIII, a învățământului universitar care pregătește profesori pentru licee; pregătirea de institutori pentru școlile de aplicație și conducerea unor școli generale; extinderea pregătirii profesorilor prin dublă specializare, cu o durată de 4 ani, mai ales pentru școlile de la sate; îmbunătățirea pregătirii practice pedagogice a tuturor cadrelor didactice;

— perfecționarea sistemului de promovare a personalului didactic și asigurarea unei mai mari stabilități a acestuia, aducându-se modificările necesare reglementărilor privind transferarea cadrelor didactice din învățământul general, liceal și profesional; la învățământul superior, ocuparea tuturor posturilor didactice se va face prin concurs, renunțându-se la promovările directe;

— orientarea sistemului de perfecționare a personalului didactic spre însușirea și aplicarea în practică a noilor realizări din domeniul științei, pedagogiei și metodelor, folosirea cu prioritate a formelor de perfecționare bazate pe studiul individual și a celor cu un pronunțat caracter practic aplicativ; perfecționarea personalului didactic din învățământul superior și liceal de specialitate se va realiza, în principal, prin stagii de practică în producție și de specializare.

Pentru a se crea condițiile necesare afirmării cadrelor valoroase și participării într-un număr mai mare a acestora la activitatea de conducere a institutelor și facultăților, posturile de rector, prorector, decan, prodecan vor putea fi ocupate de aceeași persoană cel mult două legislaturi. Șefii de catedră vor fi confirmați periodic. În învățământul liceal, profesional și tehnic se va introduce sistemul numirii cadrelor de conducere din rândul a trei membri ai consiliului profesoral, propuși de acesta prin vot uninominal.

XII.

Ministerul Educației și Învățământului, împreună cu celelalte ministere, va lua măsuri corespunzătoare pentru înfăptuirea

(Continuare în pag. a VIII-a)

(Urmare din pag. a V-a)

— dezvoltarea pe bază de plan de stat în ateliere, stații pilot, laboratoare din instituțiile de învățământ superior, a producției de aparatură științifică și de laborator, prototipuri, producție de serie mică ș.a.;

— extinderea activităților pe bază de contract între instituțiile de învățământ superior și organizațiile economice, pentru rezolvarea unor probleme ale producției.

7. Ministerul Educației și Învățământului și Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, împreună cu academiile de științe și institutele centrale de cercetări, vor lua măsuri pentru îmbunătățirea cercetării științifice din învățământul superior, în sensul participării mai active a cadrelor didactice la elaborarea și realizarea planurilor unitare de cercetări în ramuri de vîrf ale tehnicii, în direcții de mare actualitate, la realizarea și introducerea în producție a unor mașini, utilaje, tehnologii și produse noi. Pentru creșterea rolului școlii superioare în cercetarea fundamentală și aplicativă se vor lua măsuri în vederea valorificării întregului potențial științific din învățământul superior și utilizării mai eficiente a bazei materiale.

8. Pregătirea tineretului pentru muncă și viață pune în fața Ministerului Educației și Învățământului, a celorlalte ministere și organizații centrale interesate sarcina de a lua noi măsuri pentru îmbunătățirea organizării, conținutului și desfășurării practicii în producție a studenților. În acest scop se vor asigura: conducerea nemijlocită a practicii în producție de cadre didactice cu experiență și specialiști din întreprinderi; organizarea diferențiată a acesteia în funcție de nivelul pregătirii studenților și potrivit domeniului lor de specialitate; desfășurarea practicii din primii ani de studii în ateliere-școală, mine-școală, șantiere, ferme agricole, unități didactice experimentale; organizarea unor stagii compacte de practică pentru studenții din ultimii ani în uzine, întreprinderi de execuție, institute de proiectare și cercetare, unități agricole, clinici și spitale, fabrici de medicamente ș.a. De asemenea, se vor lua măsuri pentru perfecționarea stagiului în producție al absolvenților învățământului superior, astfel ca aceștia să-și însușească temeinic cunoștințele și deprinderile necesare profesioniștilor pentru care s-au pregătit și cerințelor locurilor de muncă.

9. Ministerul Educației și Învățământului, senatele și consiliile profesionale vor lua măsuri pentru ridicarea calitativă a procesului instructiv-educativ și îmbunătățirea conținutului învățământului superior. În acest scop se vor îmbunătăți planurile și programele de învățământ, ținându-se seama de cele mai noi cuceriri ale științei, tehnicii și culturii contemporane.

O sarcină deosebit de importantă este reducerea încărcării studenților prin planurile de învățământ, astfel încît programul săptămînal să nu depășească 36 ore, în care să se includă predarea, seminarul, laboratorul, practica. Se vor lua măsuri hotărîte pentru reducerea numărului orelor de predare în favoarea orelor de activități practice (laborator, seminarii, proiect), pentru extinderea metodelor și mijloacelor moderne care implică participarea activă a studenților la însușirea cunoștințelor.

Pentru o mai rațională organizare a procesului de învățământ, se va îmbunătăți actuala structură a anului universitar; se vor îmbunătăți metodele de verificare și apreciere a pregătirii studenților prin creșterea ponderii lucrărilor de laborator și a altor activități aplicative; se va echilibra numărul de examene pe sesiuni.

Ministerul Educației și Învățământului, rectoratele, decanatele și catedrele au sarcina de a asigura acoperirea tuturor disciplinelor cu manuale, cursuri și alte lucrări necesare procesului de învățământ.

Ministerul Educației și Învățământului va aduce îmbunătățirile necesare admiterii în învățământul superior, încheierii contractelor, acordării burselor și repartizării în producție a absolvenților, urmărindu-se asigurarea tuturor domeniilor de activitate, cît și a județelor și unităților deficitare, cu cadrele superioare necesare.

Concursul de admitere se va desfășura pe specialități (facultăți, secții); toți candidații vor fi supuși la aceleași probe, subiecte sau teste, selecția urmînd să se realizeze după criteriul mediei.

Întreprinderile care au nevoie de cadre cu pregătire superioară pot organiza cursuri în vederea pregătirii de candidați, urmînd ca aceștia să participe la concursul de admitere. Pentru județele care, într-o anumită etapă, au nevoie mai mare de cadre cu pregătire superioară în domeniile medicinei umane, agronomiei, zootehniei și medicinei veterinare, vor fi admiși cu prioritate candidații recomandați de consiliile populare ale județelor respective care au reușit la concursul de admitere. Întreprin-

derile și consiliile populare județene pot acorda burse, conform reglementărilor legale, din fondurile proprii, celor admiși în învățământul superior.

La facultățile din învățământul tehnic se va acorda prioritate absolvenților liceelor industriale, iar la cel agricol absolvenților liceelor agricole. Această prioritate se va realiza prin efectuarea de către absolvenții liceelor umaniste a unui stagiu de un an în producție înainte admiterii în învățământul superior.

Candidații pentru facultățile și secțiile de filozofie, economie politică, istorie, drept și comerț exterior vor trebui să aibă recomandarea organizației de partid sau de tineret din școala, întreprinderea sau instituția din care au făcut parte.

10. Ministerul Educației și Învățământului va lua măsuri pentru îmbunătățirea activității de obținere a titlurilor științifice, în sensul stabilirii subiectelor tezelor de doctorat, corespunzător cu cerințele programelor de cercetare, ale economiei, științei și culturii, asigurării de conducători științifici dintre cele mai competente cadre didactice din învățământul superior sau specialiști din cercetare și producție.

VII.

Plenara subliniază rezultatele pozitive ale aplicării consecvente a politicii Partidului Comunist Român în problema națională, care asigură participarea tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, cu drepturi egale, la întreaga viață social-economică, la conducerea societății, la înflorirea vieții materiale și spirituale a poporului român și a naționalităților conlocuitoare. La dezvoltarea unității și frăției lor.

Pe baza aplicării acestei politici, învățământul în limbile naționalităților conlocuitoare, componentă organică a sistemului nostru de învățământ, s-a dezvoltat continuu, în pas cu progresul general înregistrat de școala românească în anii construcției socialiste. Se poate aprecia că rețeaua acestui învățământ satisface cerințele de pregătire în limba maternă a copiilor din rîndul naționalităților conlocuitoare.

Una din preocupările permanente ale Ministerului Educației și Învățământului, personalului didactic, tuturor factorilor educaționali este de a face ca școala să asigure tineretului din

(Continuare în pag. a VII-a)

(Urmare din pag. a II-a)

accentul pe o pregătire practică temeinică pentru activitatea productivă. În felul acesta se va ușura integrarea lor în activitatea profesională.

2. Încheierea generalizării învățământului obligatoriu de 10 ani, în concepția prezentată mai sus, se va înfăptui până în 1976/1977. Începând din anul școlar 1974/1975, întregul efectiv al promoțiilor clasei a VIII-a va fi cuprins în anul I de liceu; școlile profesionale și ucenicia nu vor mai primi elevi din această promoție. Pentru acoperirea, în această perioadă, a necesarului de forță de muncă calificată, Ministerul Muncii, împreună cu Ministerul Educației și Învățământului și celelalte ministere vor lua măsuri de pregătire și atragere în muncă a absolvenților școlii generale din seriile anterioare, precum și a adulților din rândurile populației neocupate de la orașe și sate.

3. În vederea punerii în aplicare a măsurilor de încheiere a generalizării învățământului obligatoriu de 10 ani, Ministerul Educației și Învățământului, celelalte ministere, precum și consiliile populare vor lua măsuri, în cursul anului școlar 1973/1974, pentru asigurarea cu cadre calificate în mod corespunzător, alocarea fondurilor necesare organizării și dotării laboratoarelor de fizică, chimie și a atelierelor, precum și pentru construirea și amenajarea, în soluții constructive ieftine, a unor cămine pentru copiii care se deplasează de la distanțe mari.

III.

Ținând seama de sarcina stabilită de Conferința Națională a P.C.R. din 1972, plenara a hotărât **generalizarea învățământului liceal**, prin învățământ de zi, seral și fără frecvență, până în anul 1985. În acest fel, în viitor, fiecare muncitor, fiecare om al muncii va avea ca pregătire minimă liceul. Se va realiza, astfel, un progres important în ridicarea nivelului general de cultură și în dezvoltarea multilaterală a personalității fiecărui cetățean.

Se vor lua măsuri pentru perfecționarea profilului liceelor și lichidarea actualei fărâmițări a specialităților care se pregătesc prin învățământ liceal. Fiecare din tipurile de liceu (real, umanist, industrial, agricol-silvic, economic, sanitar, pedagogic, de artă) va asigura o pregătire care să permită ab-

solventului atât continuarea studiilor într-o formă superioară de învățământ, cât și încadrarea într-o activitate social-utilă, cu prioritate în producția materială. În raport cu cerințele actuale de pregătire a forței de muncă și cu tendințele de dezvoltare a economiei, științei, tehnicii și culturii, în cadrul fiecărui tip de liceu pregătirea elevilor va fi organizată pe profile largi care să corespundă principalelor domenii ale activităților economice și sociale și care să permită mobilitatea profesională a absolvenților. Aceasta se va înfăptui prin asigurarea unor temeinice cunoștințe fundamentale pentru fiecare profil, însușite prin obiecte de pregătire generală, pregătire științifică, pregătire tehnică de bază. În cadrul fiecărui profil se vor prevedea obiecte care, împreună cu practica în producție, să facă posibilă specializarea necesară și integrarea cât mai rapidă în muncă. Liceele de specialitate cu profil tehnic vor da, astfel, pregătire de muncitor calificat.

Rețeaua liceelor va fi stabilită, ca număr de unități și profile, în concordanță cu planurile de dezvoltare economico-socială, cu cerințele de cadre ale fiecărui județ. Raportul dintre numărul elevilor admiși în liceele de cultură generală (reale și umaniste) și în cele de specialitate se va îmbunătăți continuu, asigurându-se preponderența liceelor de specialitate, și urmărindu-se să se realizeze o concordanță cât mai bună între numărul elevilor pregătiți prin diferitele tipuri de licee și cerințele de cadre calificate pentru economie. În vederea desfășurării învățământului cu randament optim din punct de vedere al eficienței economice, al folosirii mai bune a bazei materiale, a laboratoarelor și atelierelor școlare, liceele industriale vor funcționa de regulă, împreună cu școala profesională și tehnică de profil, în cadrul unor unități complexe, în grupuri școlare cu o singură conducere. Liceele vor avea o dublă subordonare: atât față de Ministerul Educației și Învățământului, cât și față de organul central coordonator de ramură. Se va renunța la subordonarea liceelor de specialitate față de mai multe organe centrale și locale.

IV.

Ministerul Educației și Învățământului va lua măsuri pentru **perfecționarea conținutului și metodelor în învățământul preșcolar, general și liceal.**

1. Se va urmări eliminarea su-

praîncărcării elevilor, prin perfecționarea planurilor de învățământ, a programelor și manualelor școlare, printr-o mai bună sistematizare și dozare a cunoștințelor. Planurile de învățământ nu vor prevedea mai mult de 25 ore săptămânal la clasele I-IV, 30-32 la clasele V-VIII și 32-36 ore săptămânal la învățământul liceal, în care să fie incluse predarea, laboratorul, practica. Va fi redus numărul orelor de predare și va crește numărul orelor de laborator și activități practice. În licee, planurile de învățământ vor cuprinde și un grup de discipline la alegere, pe lângă disciplinele care asigură fondul de bază al pregătirii elevilor, ceea ce va imprima învățământului un caracter mai diversificat, răspunzând într-o mare măsură aptitudinilor elevilor, fără a fi prejudiciată pregătirea generală și fără a se ajunge la o supraîncărcare a acestora. Obiectele la alegere vor fi stabilite ținându-se seama de profilul fiecărui liceu, astfel ca studierea lor să întregască orizontul de cultură generală al elevilor, să le ofere posibilitatea adâncirii studiului anumitor discipline. Totodată, se va asigura stabilitatea planurilor de învățământ pe perioade mai mari de timp.

Programele școlare se vor îmbunătăți pe baza noilor realizări ale științei, tehnicii și pedagogiei contemporane, urmărindu-se o mai bună sistematizare și dozare a cunoștințelor, evidențierea ideilor și noțiunilor fundamentale, întărindu-se caracterul aplicativ al cunoștințelor. Se va realiza eșalonarea judicioasă a materiei de învățământ pe clase, eliminându-se repetările în studiul unor discipline. În acest scop se va îmbunătăți actualul sistem de repartizare a materiei de învățământ pe ani de studii.

2. Se va urmări perfecționarea metodelor de transmitere și însușire a cunoștințelor; va fi diminuată ponderea activităților expo-zitive și va fi extinsă utilizarea metodelor moderne, active, care dezvoltă gândirea, capacitatea de investigare a elevilor, presupun participarea lor la dobândirea cunoștințelor, munca lor independentă, deprinderea de a învăța sistematic și de a aplica în practică cele însușite. În vederea creșterii eficienței învățământului general și liceal, este necesară o diversificare mai largă a formelor de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, prin lecții, activități în cabinete și laboratoare, lucrări practice, precum și reevaluarea

(Continuare în pag. a IV-a)

(Urmare din pag. a III-a)

actualelor metode didactice. Dat fiind rolul deosebit de important al manualelor școlare în pregătirea elevilor, sînt necesare îmbunătățiri, atît sub raportul conținutului acestora, cit și al redactării și prezentării lor grafice.

3. Una din sarcinile principale ale școlii generale și liceului este cultivarea dragostei elevilor față de munca fizică și formarea unor deprinderi tehnico-productive. În acest scop, conținutul activității tehnico-practice va fi îmbunătățit și gradat pe cicluri, ținînd seama de mediul socio-economic și de profilul fiecărei școli.

În licee, prin instruirea practică, se va urmări să se dea elevilor o pregătire politehnică, care să înlesnească însușirea unor meserii apropiate, a deprinderilor și tehnicilor de lucru specifice acestor meserii. Se vor crea condiții ca în toate tipurile de licee, inclusiv în liceele reale și umaniste, să fie întărită pregătirea practică a elevilor. În acest scop, se va continua acțiunea de înființare a atelierelor în toate școlile, se va intensifica dotarea acestora și va fi organizată mai bine instruirea în ateliere-școală, ferme-școală, loturi experimentale, magazine-școală, șantiere-școală și altele. În mediul rural și în liceele agricole, practica în producție va fi corelată cu calendarul lucrărilor agricole.

Se vor dezvolta și perfecționa actualele forme de patronare a școlilor și liceelor de către întreprinderi și, în acest cadru, se va asigura îndrumarea activității de instruire practică a elevilor de către specialiștii din întreprinderea respectivă și cadrele didactice. Ministerele, centralele și întreprinderile vor lua măsuri pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare instruirii practice, inclusiv îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului.

4. În condițiile în care societatea face eforturi pentru a asigura un învățămînt obligatoriu de 10 ani, se vor adopta astfel de măsuri încît școala să fie parcursă cu bune rezultate de toți copiii. Pentru copiii care au dificultăți în studiu, școala trebuie să găsească mijloace potrivite spre a-i menține la cursuri și a-i ajuta să-și însușească cunoștințele corespunzătoare. În acest scop, se vor utiliza forme adecvate de instrucție și educație și sisteme speciale de pregătire: organizarea pregătirii lecțiilor de către elevi sub îndrumarea profesorilor, programe spe-

cială de recuperare, dezvoltarea internatelor etc. În aceste condiții, în ciclul primar (clasele I—IV) se va lichida repetenția; pentru parcurgerea celorlalte cicluri ale învățămîntului obligatoriu durata de studii se poate prelungi în mod excepțional cu unul, maximum doi ani.

În vederea școlarizării tinerilor cu deficiențe fizice, intelectuale și senzoriale se va extinde treptat rețeaua școlilor speciale, astfel încît, pînă în 1985, să se asigure școlarizarea tuturor copiilor de această categorie.

Ministerul Educației și Învățămîntului și consiliile populare vor lua măsuri pentru organizarea în fiecare județ a unui număr de școli cu program prelungit, în care, după terminarea cursurilor, elevii vor lua masa la cantina școlii — contra cost — și își vor pregăti lecțiile sub îndrumarea personalului didactic. Rețeaua acestor școli va fi extinsă, treptat, în funcție de crearea condițiilor necesare. O problemă socială căreia i se va acorda o atenție sporită este educarea și instruirea copiilor lipsiți de ocrotire familială, prin extinderea sistemului caselor de copii, care să le asigure condiții bune de dezvoltare.

5. Avînd în vedere importanța pe care o are orientarea școlară și profesională a elevilor, Ministerul Educației și Învățămîntului și alte organe interesate vor lua măsuri pentru dezvoltarea acestei activități în sensul: participării întregului personal didactic la activitatea de cunoaștere a elevilor și de îndrumare a acestora spre alegerea școlii și a profesiunii viitoare; îmbunătățirii informării elevilor în legătură cu diferitele școli și meserii; organizării treptate a laboratoarelor și a cabinetelor de orientare școlară și profesională; dezvoltării activității de cercetare științifică în acest domeniu; perfecționării cadrelor didactice pentru extinderea și intensificarea acțiunii de orientare școlară.

6. În condițiile generalizării învățămîntului liceal se va simplifica și perfecționa examenul de bacalaureat, punîndu-se accent pe lucrări de sinteză sau de diplomă. Modalitatea viitoare de organizare a bacalaureatului va fi experimentată și apoi definitivată.

V.

Se vor lua măsuri pentru îmbunătățirea învățămîntului profesional.

1. Ținîndu-se seama de faptul că, începînd cu anul 1976/1977, toți tinerii vor absolvi prima treaptă a

liceului și vor exista condiții ca școala profesională și ucenicia să dea tinerilor cunoștințe profesionale și deprinderi practice temeinice pentru exercitarea profesiei, formarea muncitorilor calificați va fi realizată prin:

— cursuri de calificare de scurtă durată (pînă la 6 luni) pentru meserii simple, interzicîndu-se pregătirea muncitorilor în aceste categorii de meserii prin cursuri de mai lungă durată;

— școli profesionale și ucenicie pentru pregătirea muncitorilor în meserii cu un grad de complexitate mai ridicat; în noile condiții de generalizare a învățămîntului obligatoriu de 10 ani se poate reduce durata școlii profesionale pînă la un an — un an și jumătate.

2. În perioada imediat următoare, pînă la generalizarea primei trepte liceale, Ministerul Educației și Învățămîntului, celelalte ministere, întreprinderile și organizațiile economice vor lua măsuri pentru: îmbunătățirea planurilor de învățămînt, programelor și manualelor din învățămîntul profesional, astfel ca acestea să pună un mai mare accent pe cunoașterea principiilor de funcționare, exploatare și întreținere a utilajelor și a metodelor moderne de organizare științifică a muncii; perfecționarea instruirii practice a elevilor; intensificarea acțiunii de organizare și dotare a atelierelor de producție-școală; perfecționarea nomenclatorului de meserii pentru școala profesională, ucenicie și cursurile de scurtă durată.

3. Vor fi dezvoltate formele serale de pregătire a muncitorilor (școala profesională serală, ucenicie cu pregătire teoretică prin învățămîntul seral); vor fi intensificate eforturile pentru pregătirea muncitorilor calificați în meseriile deficitare din unele ramuri economice (industria minieră, metalurgică, petrolieră, construcții ș. a.).

4. În funcția de maestru vor fi promovați cu prioritate absolvenții ai liceelor cu profil industrial care au stagiu în producție ca muncitori calificați și au reușit la examen sau concurs. În școlile de maeștri cu durata de un an la cursurile de zi și doi ani la învățămîntul seral vor fi admiși muncitori calificați cu experiență de producție și absolvenți ai școlilor profesionale.

VI.

Apreciînd rezultatele bune obținute în dezvoltarea învățămî-

(Continuare în pag. a V-a)

(Urmare din pag. a IV-a)

tului superior, plezara consideră că atenția principală în acest domeniu trebuie să fie concentrată asupra problemelor de ordin calitativ.

1. Se va asigura dezvoltarea, în continuare, a învățămîntului superior potrivit cu evoluția numărului de salariați și ținînd seama de ritmurile de creștere a economiei naționale. Planificarea numărului de studenți va avea la bază prognozele privind necesarul de cadre în perspectivă, ce se vor elabora de către ministere și unitățile social-economice. Va fi dezvoltat cu prioritate învățămîntul superior tehnic și în mod deosebit cel care pregătește cadre pentru ramurile cu o creștere accelerată. Fixarea cifrelor de școlarizare pe instituții și facultăți se va face astfel încît să se realizeze o dezvoltare echilibrată, fără fluctuații, a instituțiilor de învățămînt superior.

2. În vederea formării cadrelor necesare conducerii nemijlocite a proceselor de producție și pentru a da economiei cadre pregătite într-un timp mai scurt, Ministerul Educației și Învățămîntului, în colaborare cu celelalte ministere, va dezvolta într-un ritm mai accelerat învățămîntul superior cu o durată mai scurtă (subingineri, conductori arhitecți etc.), prin cursuri de zi și serale, astfel ca raportul dintre numărul de studenți subingineri / ingineri să se îmbunătățească. Ministerul Educației și Învățămîntului, împreună cu ministerele interesate, va elabora propuneri în vederea pregătirii de specialiști pentru agricultură, rețeaua medicală și alte domenii, prin învățămînt superior de scurtă durată. Ministerul Muncii, Ministerul Educației și Învățămîntului, Comitetul de Stat al Planificării, împreună cu celelalte ministere, vor stabili statutul specialiștilor pregătiți prin formele de învățămînt superior de scurtă durată, precizînd locul și atribuțiile acestora în producție și în alte activități sociale.

3. Pentru a da unui număr cît mai mare de oameni ai muncii din economie, din alte domenii de activitate, posibilitatea de a-și continua studiile, va fi dezvoltat învățămîntul seral și fără frecvență, va fi sporită eficiența acestuia. În acest sens, se va îmbunătăți conținutul, asigurîndu-se o pondere mai mare pregătirii de bază: lucrările de laborator care necesită instalații costisitoare și aparatură specială vor fi efectuate în labora-

toarele institutelor de învățămînt superior sau ale altor unități de învățămînt și cercetare, va fi studiată posibilitatea ca studenții să beneficieze de un sprijin mai mare din partea întreprinderilor; va fi sporită exigența la examene, se vor stabili criterii de admitere care să acorde prioritate oamenilor muncii cu stagiu mai mare în producție, vor fi elaborate manuale și alte materiale de studiu și îndrumare (programe de curs, lecții, informații bibliografice).

4. Plenara apreciază că în prezent dispunem de un număr de centre universitare care pot satisface în bune condiții necesarul de cadre superioare pentru economie, știință, învățămînt, sănătate culturală. În scopul consolidării și perfecționării rețelei învățămîntului superior, Ministerul Educației și Învățămîntului va lua măsuri pentru profilarea centrelor de învățămînt superior existente, îmbunătățirea structurilor organizatorice ale instituțiilor de învățămînt superior, ținîndu-se seama de dezvoltarea unor noi ramuri industriale și de cerințele de cadre superioare: va urmări ca secțiile de specializare, în care se pregătește un număr restrîns de studenți să fie grupate în cît mai puține centre universitare; va perfecționa organizarea secțiilor serale pentru subingineri. Se vor lua, de asemenea, măsuri pentru mai buna profilare a actualelor institute pedagogice, în conformitate cu cerințele de cadre pentru învățămînt și pentru celelalte domenii ale economiei, științei și culturii din zona respectivă.

5. Pentru asigurarea pregătirii unor cadre cu profil mai larg, capabile să se adapteze la transformările rapide ale științei și tehnicii, la cerințele practicei, Ministerul Educației și Învățămîntului va reduce numărul de specialități din învățămîntul superior. În acest scop, în locul unei specializări care să înceapă încă din primii ani de studii, se va introduce, în prima parte a învățămîntului superior, o pregătire comună, care va cuprinde disciplinele generale și științifice de bază pentru profilele care reunesc mai multe specialități. În cea de-a doua parte se va realiza specializarea prin discipline obligatorii și opționale, prin perioadele de practică în producție și prin lucrarea (proiectul) de diplomă.

În vederea unei mai ușoare adaptări a absolvenților la cerințele viitoarelor locuri de muncă, în ultimii doi ani de studii se va face preredistribuirea tuturor stu-

denților. Pe această bază, contractul încheiat cu instituțiile de învățămînt superior la începutul studiilor va fi completat cu prevederi care vor stipula raporturile dintre student și organizația socialistă la care acesta a fost preredistribuit (studentul are obligația de a se prezenta la post și a lucra la locul de muncă prevăzut, iar organizația socialistă are obligația de a asigura locul de muncă, de a crea condiții pentru efectuarea practicii în producție și a activității de cercetare în ultimii ani de studii).

6. Ministerul Educației și Învățămîntului, celelalte ministere și organe centrale își vor intensifica eforturile pentru integrarea învățămîntului cu cercetarea și producția, ca principală cale de angajare nemijlocită a școlii superioare în viața economică, științifică și culturală a societății. Direcțiile fundamentale ale integrării vor fi:

— utilizarea mai eficientă a cadrelor didactice la activitatea de cercetare științifică și în vederea soluționării unor probleme de mare importanță tehnică sau economică ale producției;

— atragerea în învățămînt, în calitate de cadre didactice asociate, a unor specialiști din producție, cercetare, proiectare, aparatul de partid și de stat;

— participarea studenților la activitatea direct productivă, astfel încît absolvenții să-și poată îndeplini, imediat după intrarea în producție, sarcinile profesionale ce le revin;

— participarea studenților în mai mare măsură la activitatea de cercetare și de proiectare, în vederea realizării de lucrări solicitate de producție: orientarea proiectelor și lucrărilor de diplomă spre rezolvarea unor probleme concrete ale producției, ale activității sociale, politice și culturale;

— efectuarea unor activități didactice și de cercetare pe platforme industriale, în agricultură, în institute de cercetare și proiectare. În unități de asistență medico-sanitară a populației;

— dezvoltarea învățămîntului superior, fie pe amplasamentele actuale, acolo unde există o bază materială puternică și cadre didactice corespunzătoare, fie prin organizarea de unități de învățămînt pe mari platforme industriale; amplasarea de unități productive și de cercetare în apropierea unor instituții de învățămînt superior; folosirea mai eficientă a bazei materiale de cercetare și practică a învățămîntului, științei și producției;

(Continuare în pag. a VI-a)

COPIILUL ȘI MEDIUL NATURAL

Între 16—23 iulie a.c. va avea loc la București și orașul Victoria „Stagiul internațional pentru formarea animatorilor mișcărilor de copii și preadolescenți în domeniul educației pentru ocrotirea și conservarea naturii”, organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, cu sprijinul Ministerului Educației și Învățământului.

La lucrările Stagiului participă delegați din străinătate și din țara noastră. Propunându-și să dea răspuns la o serie de probleme care se ridică în fața educatoților în domeniul ecologiei, acest Stagiul, care se desfășoară pentru întâia dată în țara noastră, are drept scop: înarmarea celor ce se ocupă cu educația copiilor și preadolescenților cu informația și tehnicile necesare antrenării acestora în acțiuni de ocrotire a naturii, de sensibilizare a lor pentru problemele mediului înconjurător; popularizarea realizărilor obținute în țara noastră în domeniul educației pentru ocrotirea naturii; organizarea unui schimb de experiență între animatorii cu pregătire și activitate recunoscută în acest domeniu; discutarea problemelor de conținut și metodică, a contribuției activității extrașcolare la opera de protecție a mediului înconjurător.

Programul cuprinde expuneri teoretice urmate de discuții, lucrări practice, mese rotunde, vizite de documentare științifică la muzee și rezervații naturale, vizionări de filme etc.

În ordinea de idei a Stagiului amintit, publicăm mai jos două articole aparținând unor personalități care vor susține referate de specialitate în cadrul acestei manifestări — pentru a detașa problemele cele mai importante ale raportului „copilul și mediul ecologic” — domeniu cu implicații atât de largi pentru opera educativă.

Conflictul om-natură...

„Omul — spunea Fabre în „Aminții entomologice” — va succomba ucis de excesele a ceea ce numește el „civilizație”. Profecția aceasta este desigur mult prea sumbră, căci progresele tehnologice moderne fac posibilă găsirea a numeroase remedii pentru daunele pe care, în mod real, le aduce mediului ecologic civilizația epocii noastre.

Specialiștii în ecologie — știința echilibrului biologic din mediul natural — știu, cam de un sfert de veac, că mediul înconjurător (înțelegând prin acesta totalitatea agenților fizici, chimici, biologici și a factorilor sociali, capabili să aibă un efect direct sau indirect, imediat sau mai îndepărtat, asupra ființelor vii și activităților umane) se degradează repede. Soluțiile cultivate sunt amenințate prin excesul îngrășămintelor chimice și al pesticidelor, riurile și fluviile, adevărate canale și rigole naturale ale orașelor și uzinelor, transportă continuu cantități inepuizabile de reziduuri și dejecții, transformând lărmurile mărilor și oceanelor în „depozite” de gunoaie; cît despre poluarea aerului, e de prisos să mai vorbim. Presa și literatura de specialitate furnizează neîncetat date ilustrative și suficiente ca să ne dăm seama de pericolul situației create. Ceea ce ar mai trebui, probabil, să spunem, totuși, este că omul poate trăi cinci săptămîni fără hrană solidă, 5 zile fără apă, dar nu poate trăi nici 5 minute fără aer.

Este limpede așadar că în peisajul uman și terestru s-a creat, întru-un fel, un dublu conflict între cetățeni și economiști pe de o parte, rezolvarea lui ducînd la încetinirea sau chiar oprirea dezvoltării unor ramuri industriale; pe de altă parte, este conflictul dintre om și natură, care se rezolvă prin îndeplinirea a două obiective majore: a) păstrarea resurselor fundamentale — aer, apă, sol — sub forma și în proporțiile necesare bunei stări a omului; b) ocrotirea elementelor naturii, necesare dezvoltării omului pe plan educativ, estetic, științific.

Salvarea naturii comportă o cooperare la nivel național, european

și chiar mondial. La noi în țară această problemă a căpătat importanță de stat. Insuși secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spunea la Conferința Națională, în iulie 1972: „Este necesar să luăm măsuri riguroase pentru combaterea noxelor industriale, pentru împinerea poluării apelor și aerului, protecția pădurilor, lacurilor, riurilor, munților, a locurilor considerate monumente ale naturii”. Recent, proiectul de lege privind protecția mediului înconjurător a fost votat de Marea Adunare Națională, devenind astfel o adevărată „constituție a naturii”, cel mai complet și mai adevărat act normativ asupra protecției mediului ambiant din țara noastră. Dar, aplicarea acestei „constituții” va fi posibilă numai cu participarea întregului popor, a tuturor cetățenilor patriei, de la cei mai tineri la cei mai bătrîni.

În acest sens, școala și, în general, instituțiile educative au un rol important pentru răspîndirea cunoștințelor despre mediul ecologic și însemnătatea lui pentru viața umanității, pentru cultivarea dragostei față de natură și a respectului pentru bogățiile și frumusețile ei. Părțile utile în acest sens vor fi măsurile de introducere în programele de învățămînt a cunoștințelor de ecologie, a celor legate de ocrotirea mediului ambiant, de accentuarea a activităților extrașcolare privind ocrotirea naturii.

Dacă, de mici, vor fi crescuți în acest spirit, viitorii adulți vor trata cu mai multă considerație și discernămint mediul în care trăiesc și-și desfășoară activitatea. Cît despre cetățenii de astăzi, ajunși la vîrsta maturității (formînd un public amorf, cu preocupări foarte diverse), aceștia trebuie corect informați și educați în spiritul respectului față de mediul natural, pentru crearea unei conștiințe și atitudini ferme, în sprijinul noii legi adoptate în țara noastră.

Prof. univ. C.S. ANTONESCU
Universitatea București,
Facultatea de biologie

...și problema educației

Protecția mediului înconjurător a devenit la ora actuală, una dintre preocupările majore ale omenirii. Este firesc, așadar, ca școala — care pregătește pe cei ce vor acționa în cadrul ambiant al naturii pe multiple planuri — să fie considerată răspunzătoare și de pregătirea lor în vederea cunoașterii ample a sistemului ecologic, de cultivarea respectului pentru tezaurul material, estetic, sanitar pe care îl reprezintă natura nealterată de mina omului modern.

Programele și manualele prevăd o serie de cunoștințe despre modificările permanente suferite pe planeta noastră, legile fundamentale care guvernează echilibrul spațial;

factorii care asigură echilibrul natural, biocenozele, ecosistemele; interacțiunea om-natură și efectele ei asupra naturii și asupra omului, în special urmările pe care progresele tehnologice moderne le au în tabloul vast al naturii. Școala noastră, ancorată puternic în viața socială, reflectă, prin conținutul activităților ei, politica partidului nostru. Incluzînd problema mediului înconjurător în contextul politicii generale, școala subliniază necesitatea cooperării pe plan mondial, a menținerii păcii și a luptei împotriva armelor nucleare și bacteriologice în scopul salvării naturii, a vieții.

Un loc special se acordă problemelor derivate din interdependența



In drumetrie

dintre factorii ecologici și cei economico-sociali; așa sînt problemele de urbanizare, de politică economică utilizarea rațională a resurselor naturale, politica repartiției echilibrate a rețelei industriale, necesitatea impusă de micșorarea concentrației de poluanți ș.a.

Este de subliniat faptul că mediul ecologic este tratat în cadrul procesului de învățămînt din țara noastră în strictă dependență de alte probleme majore ale lumii: sănătatea, alimentația, populația, locuințele, dezvoltarea, cooperarea internațională, pacea, dezarmarea ș.a.

În eforturile pentru educarea copiilor privind ocrotirea naturii, remarcăm faptul că problema nu este tratată ca un scop în sine în cadrul obiectelor de învățămînt destinate anume și că abordarea ei se face într-o manieră interdisciplinară, ceea ce duce la mai buna însușire a cunoștințelor și la mai exacta plasare a prezenței lor în contextul lumii materiale. De asemenea, formarea unei viziuni de ansamblu asupra acestei probleme se realizează în mod treptat, de la simplu la complex, imbinînd noțiunile teoretice și practice dobîndite în cadrul disciplinelor de învățămînt.

Evul este condus în acest ansamblu de cunoștințe prin căi și mijloace atent alese în funcție de vîrstă. Astfel, la vîrsta preșcolară predomină jocurile și activitățile practice de un anumit gen, cum sînt amenajarea și îngrijirea colțului viu (îndepărtarea prafului de pe frunze, curățirea frunzelor uscate, plivitul florilor și zarzavaturilor). Este de menționat că în sistemul învățămîntului nostru preșcolar, cunoașterea mediului înconjurător și cultivarea respectului pentru el constituie o problemă de bază, avînd aceeași pondere cu preocupările pentru dezvoltarea vorbirii.

În școala generală și în liceu, elevii sînt introduși treptat în complexul cunoștințelor despre mediul înconjurător, de astă dată la un nivel mai înalt, fiind ajutați să înțeleagă legătura logică dintre cauzele și efectele modificărilor ecologice, să cunoască esența politicii de combatere a factorilor care modifică natura într-un mod nedorit. Un loc aparte în pregătirea elevilor pentru cunoașterea și protejarea mediului natural îl au și activitățile tehnico-productive. Instruirea practică industrială sau agricolă contribuie la dezvoltarea observației, favorizînd înțelegerea realității lumii actuale dominate de progresele științei și tehnicii contemporane.

În afara orelor de curs, la cercurile pe obiecte, sînt organizate activități practice și teoretice care duc mai departe, aprofundează cunoștințele dobîndite la clasă. Multe din

temele studiate și dezbătute la aceste cercuri se axează pe probleme dintre cele mai actuale ale umanității preocupate să rezolve echitabil conflictul om-natură. Pot fi astfel înțeluite teme ca: poluarea sonoră, poluarea electromagnetică, poluarea aerului, apei, poluarea radioactivă, asanarea eco-sistemului uman etc., alese de către membrii acestor cercuri, dintre multe alte teme cu o surprinzătoare maturitate și putere de discernămint.

Alături de aceste orientări, ar vrea să sublinieze că pentru anii viitori, avem în vedere îmbogățirea paletei tematiche referitoare la mediul înconjurător și protecția lui. Este destul să arăt în acest sens, că începînd chiar cu viitorul an școlar, elevii claselor a VII-a vor studia „Ecologia”, că viitoarele programe și manuale ale diferitelor discipline vor accentua studiul mediului înconjurător, care va fi mai atent abordat prin prisma interdisciplinară. În studiul relațiilor dintre natură și societatea omenească, cu caracterul lor global, se va accentua interacțiunea lor la nivel planetar; de asemenea se va da o atenție specială studiului echilibrului natural și specific geosferelor, studiului echilibrului natural, al peisajului geografic, al oceanelor și resurselor lor, al prevederii și dirijării factorilor meteorologici, al agroclimatologiei, organizării spațiului, al situației apei în lume, al urbanizării, al folosirii optime a resurselor naturale, al poluării aerului, apei și eroziunii terenurilor.

În afară de cuprinderea acestor aspecte în programele și manualele școlare, în tematica cercurilor pe obiecte, ne-am gîndit să mai punem la dispoziția elevilor și unele materiale publicate (broșuri, reviste) care tratează asemenea teme.

Protejarea mediului ambiant — care la noi a căpătat o importanță de stat — necesită o participare largă a întregului popor. Cunoștințele, deprinderile și sentimentele pe care le presupune realizarea ei în măsura impusă de realități, se dobîndesc în primul rînd prin școală, încă de la cea mai frugedă vîrstă. Acesta este și motivul pentru care organizatorii școlii noastre fac eforturi să introducă larg în învățămîntul de toate gradele preocuparea pentru educarea tineretului — a celor ce vor trebui să trăiască și să muncească miine într-un cadru ecologic propice — în spiritul respectului față de natură și comorile ei de sănătate și frumusețe.

Prof. MARIETA SAVA
director al Direcției învățămîntului
preșcolar și general obligatoriu
din M.E.L.

Titluri și ordine acordate unor cadre didactice cu prilejul „Zilei învățătorului”

Cu prilejul „Zilei învățătorului”, conducerea noastră de partid și de stat a acordat înalte titluri și ordine ale Republicii Socialiste România unor cadre didactice care s-au distins prin activitatea lor meritorie în domeniul instruirii și educării elevilor și studenților, prin contribuția adusă la dezvoltarea învățământului, științei și culturii din patria noastră. A intrat în tradiție ca, în fiecare an, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Consiliului de Stat, să onoreze cu prezența sa această solemnitate. Dind o înaltă apreciere muncii educatorilor din patria noastră, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus în cuvântul său: „Acordarea acestor înalte distincții constituie în primul rând o apreciere personală a dumneavoastră, a fiecăruia din cei care au fost decorați și, totodată, constituie și o apreciere mai generală a aportului cadrelor didactice din întregul nostru învățământ la minunata operă de făurire a unui tineret nou, înarmat cu cuceririle științei și culturii celei mai înaintate, educat în spiritul dragostei față de popor, față de partid, față de cauza socialismului (...) Sint conșvinși că veți face totul, ca și pînă acum, pentru a înfăptui în cele mai bune condiții programul de dezvoltare a școlii, a științei și culturii, de făurire a omului nou, constructor al socialismului și comunismului”.

Aceste calde cuvinte ale secretarului nostru general onorează în mod deosebit pe toți dascălii noștri, constituind în același timp un indemn pentru slujitorii școlii, chemați astăzi să traducă în viață mărețele sarcini trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din 18-19 iunie a.c.

„Profesor universitar emerit”

Corneliu G. Baba — profesor la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu” din București; Radu C. Bogdan — profesor, rector al Universității din Brașov; Petre C. Botzatu — profesor la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași; Alexandru T. Ciucurencu — profesor la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu” din București; Eugen I. Costa — profesor la Institutul de medicină și farmacie din București; Simionescu I. Cristofor — profesor, rector al Institutului politehnic din Iași; Ioan C. Gavrilă — profesor consultant la Institutul de medicină și farmacie din Cluj; Gultian Henri C. Ionescu — profesor la Universitatea București; Georgio A. Ostrogovich — profesor consultant la Institutul politehnic „Traian Vuia” din Timișoara; Aron Z. Popa — profesor, rector al Institutului de mine din Petroșani.

„Profesor emerit”

Nicolae Al. Bezrodnii — profesor, director adjunct la Grupul școlar „Hidromecanica” din Brașov; Gheorghe I. Chilărescu — profesor, director la Liceul din Drăgășani, județul Vâlcea; Vasile V. Corpade — profesor, director la Liceul agricol din Lugoj; Constantin C. Dragomirescu — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al județului Ilfov; Alecu A. Darie — profesor la Grupul școlar „Unirea” din București; Emilian Gh. Girbea — profesor la Liceul „Ion Creangă” din București; Ana T. Groza — profesoară la Liceul „Mihai Eminescu” din Cluj; Gheorghe V. Iftimie — profesor la Școala generală nr. 3 din Piatra Neamț; Ilie Gh. Micu — profesor, director la Liceul de muzică din Sibiu; Ioan I. Ocolisan — profesor la Liceul nr. 4 din Timișoara; Paul D. Popescu — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al județului Prahova; Florentina R. Slăvescu — profesoară la Școala generală nr. 96 din București.

„Învățător emerit”

Aurelia I. Aolăritei — învățătoare la Școala de muzică și arte plastice din Suceava; Ioan M. Bălan — învățător la Casa de copii nr. 1 din

Dorohoi, județul Botoșani; Ioan D. Bărbat — învățător la Școala sanatorială din Eforie-Sud, județul Constanța; Ludovic L. Bődö — învățător, director la Casa de copii din Miercurea Ciuc, județul Harghita; Agapia R. Caprița — învățătoare la Școala generală din Budești, județul Brăila; Eugenia V. Covăceanu — învățătoare la Școala generală nr. 1 din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, județul Bacău; Maria C. Cringoiu — învățătoare la Școala generală nr. 22 din Craiova; Melania C. Enache — învățătoare la Școala generală nr. 6 din Galați; Ioan Gh. Oncioiu — învățător, director la Școala generală din Copăceni-Malu cu Flori, județul Dimbovița; Valeria I. Petrișor — învățătoare la Școala generală nr. 12 din Brașov; Pantelie D. Vișan — învățător la Școala generală din Mătășari-Runcurelu, județul Gorj.

„Educatoare emerită”

Alexandrina C. Juncu — educatoare, directoare la Grădinița nr. 14 din Iași; Olga E. Machedon — educatoare, directoare la Casa de copii preșcolari din Sibiu.

„Ordinul Muncii” clasa a II-a

Vasile M. Cătuncanu — profesor la Institutul politehnic din București; Virginia R. Dima — profesoară, directoare la Liceul „Spiru Haret” din Tulcea; Ioan Șt. Pătruț — profesor la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj; Grațian C. Portan — profesor, director la Școala generală din Ip. județul Sălaj.

Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a

Gheorghe I. Vrinceanu — profesor consultant la Universitatea București.

Ordinul „Meritul cultural” clasa a II-a

Alexandru Eugeniu Fr. Piriianu — profesor la Liceul „Gheorghe Lazăr” din București.

Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a

Vasile T. Ababii — profesor la Universitatea din Iași; Aurel Ștefan A. Cojocaru — profesor la Institutul de medicină și farmacie din Tg. Mureș; Virgil A. Dragomir — profesor la Institutul de construcții din București.

„Ordinul Muncii” clasa a III-a

Ion M. Anghel — conferențiar la Universitatea din București; Alexandru Gh. Anton — profesor la Liceul din Strehaia, județul Mehedinți; Iulia D. Ardeleanu — educatoare, inspector la Inspectoratul școlar al județului Ialomița; Barbara E. Bakk — învățătoare la Școala generală din Teliu, județul Brașov; Emil C. Bărbieru — învățător, inspector la Inspectoratul școlar al județului Bacău; Stan Gh. Bănică — învățător, director la Școala generală nr. 2 din Ulmu, județul Brăila; Nicolae T. Bidiac — învățător la Școala generală nr. 179 din București; Aurelian C. Bițan — profesor, director la Școala generală din Potirafu-Gorgota, județul Prahova; Titus Gh. Blidaru — șef de lucrări la Institutul agronomic din București; Eugenie V. Blideanu — profesor, director la Școala generală nr. 201 din București; Coloman C. Boga — conferențiar la Institutul de medicină și farmacie din Tg. Mureș; Elena P. Brinduşă — profesoară, directoare la Școala generală din Cervinia, județul Teleorman; Traian A. Bretan — profesor la Liceul din Somcuta Mare, județul Maramureș; Irimie T. Burcezan — profesor, director la Liceul pedagogic din Năsăud; Elena A. Buzilă — învățătoare la Școala generală din Dudești Noi, județul Timiș; Caesar Gr. Calenic — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al județului Tulcea; Gheorghe V. Călugărița — profesor la Liceul „Nicolae Bălcescu” din București; Gavril C. Covasi — profesor la Liceul „Mihai Eminescu” din Satu Mare; Nicolae Gh. Checui — profesor, director la Liceul nr. 5 din Constanța; Maria V. Cezar — învățătoare la Școala generală Valca Siliștei, județul Vaslui; Elena P. Chivu — institutoare, directoare adjunctă la Școala generală nr. 88 din București; Crucita I. Chețan — învățătoare la Școala generală nr. 24 din București; Alexandru P. Cicorțas — profesor, director la Școala generală nr. 3 din Salonta, județul Bihor; Marioara V. Ciolănescu — educatoare la Grădinița din Domnesti, județul Argeș; Maria C. Civică — învățătoare la Școala generală nr. 7 din Turda, județul Cluj; Aurelia M. Cimpoieru — institutoare, directoare la Școala generală nr. 133 din București; Ma-

ria Șt. Crăciunescu — profesoară, directoare la Școala generală din Cuza-Vodă, județul Ialomița; Dumitru N. Cristea — profesor, director la Școala generală din Beșli-Minzălești, județul Buzău; Teodora Gh. Crupenschi — educatoare la Grădinița nr. 17 din Bacău; Constantin I. Coadă — profesor la Liceul economic din Tg. Jiu, județul Gorj; Traian M. Conțan — profesor, președintele Consiliului județean al Organizației pionierilor — Alba; Ștefania M. Costache — învățătoare, directoare la Școala generală nr. 122 din București; Antoaneta V. Cucu — profesoară, directoare adjunctă la Liceul nr. 3 din Craiova; Ecaterina T. David — educatoare, directoare la Casa de copii preșcolari din Brăila; Elisabeta I. David — învățătoare la Școala generală nr. 3 din Sighetul Marmăției; Nicolae I. Dinu — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al municipiului București; Ion M. Dincă — profesor, director la Liceul „Ion Măiorescu” din Giurgiu, județul Ilfov; Maria T. Dinescu — învățătoare la Școala generală din Novaci, județul Gorj; Dumitru P. Doagă-Diaconescu — profesor, director la Grupul școlar pentru industrializarea lemnului din Piatra Neamț; Irina M. Dobrescu — educatoare la Grădinița de copii nr. 1 din Caransebeș, județul Caraș-Severin; Dumitru I. Dobrescu — profesor la Liceul din Toplița, județul Harghita; Gheorghe V. Dobrin — profesor, director la Școala generală din Sercăița-Sinca, județul Brașov; Georgeta N. Donciu — educatoare la Grădinița nr. 1 din Jibou, județul Sălaj; Virginia N. Dragomir — educatoare, directoare la Grădinița nr. 12 din Tulcea; Veronica A. Dragomir — învățătoare, directoare la Școala generală din Birsăul de Jos, județul Satu Mare; Mihai Sorin C. Dragomirescu — profesor, director la Liceul agricol din Ciorogirla, județul Ilfov; Viorica V. Dreboț — învățătoare la Școala generală nr. 1 din Bocșa, județul Caraș-Severin; Domnica D. Dulvac — educatoare la Grădinița de copii din Măceșul de Sus, județul Dolj; Ion I. Dumitrescu — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al județului Vâlcea; Ilie V. Duvlea — conferențiar la Institutul agronomic din Timișoara; Ioan T. Elec — profesor, director la Liceul industrial de construcții din Zalău; Ioan P. Faur — profesor, director la Școala generală nr. 3 din Arad; Gheorghe P. Falcău — profesor, director la Școala generală nr. 2 din Balș, județul Olt; Gheorghe I. Fianu — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al județului Argeș; Aurica P. Filip — profesoară la Liceul „Gheorghe Sincal” din Băia-Mare; Alexandru M. Florea — profesor, inspector la Inspectoratul școlar al județului Constanța; Radu D. Frangu — conferențiar la Institutul politehnic din Galați; Floarea M. Frincu — educatoare la Grădinița de copii din Daneș-Seleuș, județul Mureș; Grațian C. Gall — profesor la Liceul pedagogic din Oradea; Lorica M. Gavrilă — conferențiar la Institutul de medicină și farmacie — Iași; Alexandru Șt. Gheorghe — conferențiar la Institutul de petrol, gaze și geologie din București; Victor N. Gheorghe — conferențiar la Universitatea din București; Maria Gh. Gheorghită — profesoară la Liceul pedagogic din Buzău; Maria C. Gherman — învățătoare la Școala generală din Budești, județul Bistrița-Năsăud; Margareta P. Ghimpu — profesoară, directoare la Grupul școlar al Ministerului Industriei Ușoare din Timișoara; Sofia Gh. Giurgea — educatoare la Grădinița nr. 7 din Focșani; Damian I. Giurin — maestru-instructor la Școala profesională „Victoria” din Călan, județul Hunedoara; Elena I. Grecu — învățătoare la Școala

(Continuare în pag. a 15-a)

Cu vacanța, în 20 de țări

Alternarea activității școlare cu perioade de odihnă pentru elevi — cu vacanțe — constituie una dintre trăsăturile caracteristice ale structurii anului de învățământ. Dar acceptarea acestui principiu de structură, întâlnit în organizarea sistemelor de educație și învățământ, nu duce însă și la o dimensionare uniformă ca timp a vacanțelor școlare. Numărul acestora și mai ales durata variază surprinzător de mult de la o țară la alta. (Sint luați în discuție anii școlari anteriori).

La prima vedere, poate nedumeri acest fapt, dacă se are în vedere doar anul calendaristic, care are prelungiri, evident, aceeași durată. Și totuși, făcând analiza comparativă a reglementărilor privitoare la numărul și durata vacanțelor școlare, de pildă din 20 de țări europene, se constată o mare varietate de soluții organizatorice, care prezintă însă alți aspecte comune și diferite de la o țară la alta.

Această stare de fapt este de înțeles, dat fiind contextul social-economic, cultural-istoric și politic în care funcționează sistemele de educație și învățământ. De aici și aspectele diferite în ce privește, de exemplu, începerea anului școlar, durata anului școlar sau a săptămânii școlare, numărul și durata vacanțelor școlare ș.a.

Sub raportul duratei, se poate constata — pe baza unor date referitoare la învățământul primar publicate cu câțiva ani în urmă la Institutul pedagogic național din Paris — că vacanța de iarnă se situează între 10 zile, ca în Elveția, Franța, Italia, Luxemburg și 3 săptămâni, ca în Jugoslavia, Marea Britanie și Suedia. Totuși durata cea mai des întâlnită este aceea de 15 zile, practică în Austria, Belgia, Danemarca, R. F. Germania, Norvegia, România, Scoția și Spania.

Vacanța de primăvară prezintă o variație mai mare, situându-se ca durată între 4 zile, ca în cazul Italiei, și 3 săptămâni ca în Marea Britanie. Și de data aceasta, durata de 15 zile este cea mai frecventă, fiind întâlnită în învățământul școlar din Austria, Belgia, Franța, R. F. Germania, Luxemburg, România, Scoția și Spania. Există și alte durate și, anume, de 8 zile în Danemarca și de 10 zile în Elveția, Norvegia și Olanda.

Cit privește vacanța de vară, durata aceleia perioade de odihnă permite să se vorbească în mod curent de vacanța mare și pe bună dreptate. Numărul de zile sau de săptămâni este într-adevăr mult mai mare, exprimându-se de obicei în luni, dar și variația este similară. În concret, durata vacanței de vară se plasează între o lună, ca în Austria, care marchează limita minimă, și 3 luni, ca în Italia, care reprezintă astfel limita superioară sub acest raport. Într-aceste limite, țările incluse în eșantionul nostru comparativ se înscriu, în funcție de durata vacanței mari, în felul următor:

Olanda (4—5 săptămâni), R. F. Germania (5 săptămâni), Marea Bri-

tanie (5—6 săptămâni), Danemarca și Luxemburg (6 săptămâni), Norvegia (7 săptămâni), Scoția (7—8 săptămâni), Belgia, Cehoslovacia, R. D. Germană și Spania (2 luni), Polonia și U.R.S.S. (2 luni și o săptămână) Elveția, Franța, Jugoslavia și Suedia (2 luni și jumătate), România (2 luni și 3 săptămâni).

În cadrul structurii anului școlar, în câteva țări se prevede și o vacanță de toamnă și anume: în Franța, cu durata de 2 zile, în Danemarca și Olanda, de 8 zile, iar în R. F. Germania cu o durată mai mare, de 12 zile. În Marea Britanie școlile practică uneori o astfel de vacanță, cu durata de o săptămână.

În plus, unele țări mai au un al cincilea tip de vacanță, din considerente de ordin religios, precum: Norvegia, cu durată mai mare, având 8 zile. Și în R. F. Germania se întâlnește o asemenea vacanță, însă durata este variabilă, de la un land la altul.

Este de remarcat faptul că țările care folosesc aceste două ultime tipuri de vacanțe au perioade mai scurte prevăzute pentru vacanțele de vară, ca de pildă R. F. Germania, Olanda și Danemarca.

În sfârșit, trebuie menționat faptul că în două dintre țările analizate comparativ se prevede încă o perioadă cu funcții de vacanță și anume în Franța, cu durata de 2 zile, plasată ca timp la mijlocul lunii februarie, și în Suedia, cu o durată mult mai mare, de 8 zile, situată în februarie—martie. Un caz aparte, în această ordine de idei, prezintă școala belgiană care beneficiază, pe lângă cele 2 luni de vacanță de vară, de 8 zile în timpul anului la alegerea autorităților locale.

Informația cantitativă prezentată ilustrează o foarte mare diversitate de modele structurale ale anului școlar în învățământul primar din cele 20 de țări europene. După cum s-a putut remarca, variația este așa de mare, încât în unele țări există soluții organizatorice diferite chiar în interior, ca în R. F. Germania, în Marea Britanie și Scoția.

Dacă se încearcă o privire de ansamblu, însumarea duratelor acestor vacanțe, în cazul a 16 țări pentru care am dispus de date și pentru vacanțele de iarnă și primăvară, permite stabilirea unei durate totale minime de 2 luni, ca în Austria, și a unei durate maxime, de 3 luni și 3 săptămâni, marcată de România și Suedia. Din totalul de 16 țări, un număr de 6 planifică anual pentru vacanțele elevilor între 2 și 2 luni și 3 săptămâni, iar restul de 10 țări, între 3 și 3 luni și 3 săptămâni.

În aprecierea de ansamblu, numărul și durata vacanțelor școlare constituie un indicator comparativ, care trebuie însă completat cu analiza comparativă bazată și pe alți indicatori, dată fiind complexitatea sistemelor de educație și de învățământ din lume.

VASILE ILIESCU

Învățământul, domeniu fertil de colaborare

— Interviu cu MOHAMED BOUAMOUD, subsecretar de stat pentru învățământul primar și secundar din Regatul Maroc —

La invitația Ministerului Educației și Învățământului, în perioada 2-5 iulie a.c., ne-a vizitat țara domnul MOHAMED BOUAMOUD, subsecretar de stat pentru învățământul primar și secundar din Regatul Maroc, membru al guvernului marocan. Cu acest prilej, oaspetele a avut amabilitatea să acorde un interviu revistei „Tribuna școlii”.

Rep.: V-am ruga, în primul rând, să ne vorbiți despre scopul și rezultatele vizitei dumneavoastră în România.

— Îmi permit să afirm că vizita mea în țara dumneavoastră e încă o dovadă a bunelor relații de colaborare, de cooperare în domeniul învățământului între Regatul Maroc și Republica Socialistă România. Totodată, constituie un răspuns la vizita pe care reprezentanții ai Ministerului Educației și Învățământului au făcut-o recent la Rabat. Discuțiile începute atunci au fost finalizate acum, la București, prin rezultate pozitive. Astfel, au fost semnate un Program de aplicare a Acordului de colaborare culturală și științifică marocano-român și un Protocol de acord referitor la învățământ.

Rep.: Cu ce impresii vă inapoiati în patrie?

— La prima mea vizită în România m-a impresionat dorința comună de a intensifica relațiile dintre țările noastre pe plan social, economic și cultural. Primirea deosebit de ospitalieră ce ni s-a făcut constituie o mărturie elocventă a prieteniei marocano-române. Țin să mulțumesc călduros tuturor celor care — în tim-

pul vizitei noastre — n-au precupețit nici un efort pentru a ne face cit mai plăcute zilele petrecute în România. Nu pot părăsi țara dumneavoastră fără a-mi exprima bucuria de a fi văzut câteva din însemnatele ei realizări, mai ales în industrie, urbanism, turism.

Rep.: Profităm de amabilitatea dumneavoastră, rugându-vă să ne relațiați unele amănunte despre orientarea și obiectivele principale ale învățământului marocan, în perioada actuală.

— Vă pot spune că învățământul marocan se află în plină evoluție. În planul nostru cincinal pe anii 1973—1977 ne-am propus să realizăm o seamă de obiective importante, cum ar fi: generalizarea învățământului, ridicarea nivelului instrucției școlare, crearea unui învățământ care să corespundă necesităților economice naționale, reforma învățământului tehnic. Toate acestea impun, pe plan național, o susținută acțiune de formare a cadrelor necesare învățământului marocan.

Interviu consemnat de
GABRIELA TARABEGA



Tineretele elevilor din Rabat (Maroc) se pregătesc în cadrul cercurilor de studiu pentru viitoarele lor meserii.

ȘCOALA CONGOLEZĂ

Comună tuturor tinerelor state africane, preocuparea pentru dezvoltarea școlii îmbracă forme specifice și se soldează cu rezultate diferite în funcție de condițiile istorice, economice și social-politice caracteristice fiecărei țări. În Republica Populară Congo o serie de factori obiectivi, o politică școlară adecvată nevoilor naționale și consecvent desfășurată de autorități, au dus la obținerea unor rezultate deosebit de bune pe linia combaterii analfabetismului și dezvoltării școlii.

În esență, această politică a urmărit — și urmărește și în prezent — înlăturarea grelei moșteniri lăsate de stăpînirea colonială în domeniul învățământului, crearea condițiilor ca un număr tot mai mare de copii

să frecventeze școala. În vederea realizării acestor obiective, autoritățile de la Brazzaville — capitala țării — au luat o serie de măsuri organizatorice-administrative și au destinat anual o importanță parte (circa 16—20 la sută) din bugetul național dezvoltării învățământului. Beneficiind de sprijinul consistent al statului, școala congoleză, aproape inexistentă, în clipa dobîndirii independenței (15 august 1960) s-a dezvoltat impetuos, a putut să ofere condiții ca un număr crescînd de copii să descopere lumina cărții. În prezent școlarizarea copiilor între 6—16 ani este gratuită și obligatorie. 95 la sută din copiii de vîrstă școlară frecventează o instituție de învățământ. Numărul unităților șco-

lare din învățământul primar — arată statisticile — a ajuns la 950 și ele sînt urmate de aproximativ 250 000 de elevi. De asemenea, s-a extins rețeaua școlilor secundare și au apărut o serie de școli cu profil tehnic. În ceea ce privește învățământul superior, trebuie arătat că orașul Brazzaville s-a afirmat, în anii din urmă, ca un prestigios centru universitar, aici învățînd alți studenți din R. P. Congo cit și din alte țări africane. Ultimele statistici arătau că 3 000 de studenți frecventează facultățile de drept, litere și științe ale Centrului de învățămînt sau urmează cursurile Centrului de studii administrative și tehnice.

În ultimii ani autoritățile congoleze, fără a pierde din vedere continua extindere a rețelei școlare, a dezvoltării cantitative a învățământului de toate gradele, au început să acorde o atenție sporită aspectelor calitative, și, în special, legării școlii

de nevoile țării. S-a declanșat o susținută acțiune de reformare a învățământului, acțiune care vizează alit înlocuirea institutorilor străini cu învățători și profesori autohtoni cit și schimbarea conținutului programelor și manualelor școlare. În ceea ce privește învățămîntul superior a fost constituită o comisie a „Școlii poporului”, care se preocupă de modernizarea acestuia, de găsierea celor mai bune metode pentru racordarea lui la necesitățile învingerii subdezvoltării. Așa cum declara președintele Marien N'Gouabi, într-un interviu acordat recent cotidianului algerian „El Moudjahid”, acestea sînt probleme care preocupă în mod deosebit guvernul, deoarece de adaptarea sistemului de învățămînt la nevoile dezvoltării, depinde într-o mare măsură progresul țării.

C. CARBARAU

„TRIBUNA ȘCOLII”

Revistă săptămînală editată de Ministerul Educației și Învățământului și Uniunea Sindicatelor din Învățămînt, Știință și Cultură